

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istorია

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

LIII. Quomodo Barbari Christianos exceperunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

nec hostes ipsi ulla unquam affecerunt injuriâ, efferati cives probris omnibus incessere pro nihilo duxerunt. Quodnam incendium, quod cruciatuum & tormentorum genus cuivis corpori & atati absque ullo discrimine admotum non fuit? Eatempestate tellus quidem ipsa procul dubio lacrymas edidit: cælum vero quod universa suo ambitu complectitur, cruore inquinatum ingemuit. Ipsa quoq; dici lux, præ luctu atq; horrore tanti prodigii obscurata est.

Α πολέμιων εδείς ηδίκησε πάποτε, ἀργύρων πολίων πάρεργον ἐγένετο. ποῖον πρόποιον βέλσανοι ποῖον ερεβλωθηνίων εἶδο, ἐχρησάτο σώματι ηλικία πάση ἀδακρίτως ἀπὸ γέτο; τὸ τλικαῦτα ἐδάκρυε μὲν ἀναμύλλας ἡ γῆ. ὁ δὲ τὰ σύμπαντα ἀδέχεται μὲ, τὸ λύθρω χρανώμυρο ἀπεκλαίει γε μὴν ἡμέρα αὐτή, τὸ πένθει τὸ δαίματι ἐνεκαλύπτετο.

CAPUT LIII.

Quomodo Barbari Christianos exceperunt.

Sed quid ista commemoro: Glorian- tur ob hæc nunc Barbari, qui homines ex nostris regionibus profugos tunc temporis exceperunt, & captivos humaniter habuerunt: Quippe cum illis non modo salutem, verumetiam religionis suæ cultum integrum apud se retinere permiserint. Itaque perpetuam hanc infamiæ notam Romani nunc gestant, quam Christiani ex orbe Romano per id tempus fugati, & ad Barbaros confugientes, ipsis inusserunt.

B

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΓ.

Ὅτι Βάρβαροι χριστιανὸς ὑπέδειξαν.

Αλλὰ ἢ ταῦτα. αὐχρῶσι νῦν ἐπὶ ἐκείνων οἱ Βάρβαροι, οἱ τὸς κατ' ἐκείνο καιρὸς ἡμῶν φεύγοντας ὑπέδεξαν, καὶ φιλανθρώπως ἀπέδεξαν αὐτοὺς ἀσφαλῶς. οὐ μόνον τὴν σωτηρίαν, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς σεμνότητος αὐτοῖς κατέσπασαν ἐν ἀσφαλείᾳ ἔχουσιν. νῦν τὸ Ῥωμαίων γένος, κηλὶδα ταύτην διανεκῆ φέρει, ἣν οἱ κατ' ἐκείνο καιρὸς Ῥωμαϊκῆς οἰκκμένης ἐλαυώμυροι χριστιανοὶ καὶ Βαβυλωνιοὶ ἀπεσφύγοντες ἀπέστειραν αὐτοῖς.

CAPUT LIV.

Quomodo divina ultione puniti sint, qui ex oraculo persecutionem commoverant.

Sed quid opus est lamenta illa & communem totius orbis luctum pluribus verbis commemorare? Illi tanti sceleris auctores, post hæc turpi exitu periire, in Acherontis barathrum ad perpetuos cruciatus detrufi. Nam civilibus inter se collisi bellis, nec nominis, nec generis sui memoriam reliquerunt. Quod profecto nunquam ipsis contigisset, nisi impia illa Apollinis Pythii vaticinatio, fallam quandam & adulterinam vim haberet.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΔ.

Ποῖα μεταλλὰ δὲ ἡν τὸς διὰ τῶν μαντείων δόξαται.

Αλλὰ τί τῶν θρήνων ἐκείνων καὶ κατ' ἐκείνην οἰκκμένης πένθους, ἐπὶ πλείον μνησθήσομαι με δεῖ; οἰχοῖται λοιπὸν καὶ ἐκείνοι οἱ τὸ μνησθέντες αὐθένται, ὡς διανεκῆ κόλασιν τοῖς ἀργύροις βαράθροις ἐπέδοντες, σὺν αἰσθητέλει πολέμοις γέμφοιλοῖς καλαμῶν γένος ἔτ' ὄνομα, ἔτε γένος αὐτῶν καλαμῶν οἰκκάν. ὁ δὲ ὅτι ἀν' αὐτοῖς συμβεβήκει, ἐμὴ ἡ ἀνεκῆς ἐκείνη τῶν Ἑπιφάνειαν χρησθησίων ματιῶν κίβδηλον δὴ ἀμὴν ἐρχεται.

CAPUT LV.

Constantinus Deo gloriam tribuit, signum crucis conficitur, & precatur pro Ecclesiis.

Nunc te Deus Opt. Max. oro atq; obsecro, sis clemens ac propitius erga tuos Orientales: sis erga cunctos Provinciales diuturnis calamitatibus attritos: iisque per me famulum tuum salutem conferre velis. Atque hæc non sine causa abs te postulo, omnium Do-

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΕ.

Δοξολογία Κωνσταντίνου: Θεὸν, καὶ ὁμολογία αὐτοῦ τῶν ἁγίων καὶ ἐκκλησιῶν καὶ λαοῦ.

Σε νῦν τὸν μέγιστον Θεὸν ἀδακρίτως, ἡμῶν πρῶτος τε καὶ εὐμενὴς τοῖς σοῖς ἀναδελφοῖς εἴης πᾶσι τοῖς σοῖς ἐπαρχαῖοις, ὑπὸ χριστιανῶν συμφορᾶς σωτηρεῖσιν. δι' ἐμὲ τὸ σε σφραγιστοῦ ὁρέων ἴασιν καὶ ταῦτα γὰρ αὐτῶν ἐκ ἀποκρίσεως, ὡς ἀποστὰ τῶν ὄλων ἀγίε Θεὸς τοῖς πάντις.